

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 30 augusti 2000

Nr 761—767

INNEHÅLL

Nr		Sidan
761	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Mexiko om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar	1977
762	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Mexiko om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen	1978
763	Statsrådets förordning om ändring av 4 § fastighetsregisterförordningen	1979
764	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om registrering av fordon	1980
765	Statsrådets förordning om ändring av 15 § statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner	1985
766	Statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja och lätt brännolja	1986
767	Justitieministeriets förordning om fastställande av ett formulär för blankett för anmälan om kandidaters valfinansiering	1989

Nr 761

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Mexiko om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar

Given i Helsingfors den 22 oktober 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Bestämmelserna i den i Mexico City den 22 februari 1999 mellan Republiken Finlands regering och Mexikos förenta staters regering ingångna överenskommelsen om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §
Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 22 oktober 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Jan-Erik Enestam*

RP 31/1999
UtUB 6/1999
RSv 22/1999

Nr 762

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av överenskommelsen med Mexiko om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen

Given i Helsingfors den 25 augusti 2000

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandelsministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde, stadgas:

1 §

Den i Mexico City den 22 februari 1999 mellan Republiken Finlands regering och Mexikos förenta staters regering ingångna överenskommelsen om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar, som godkänts av riksdagen den 28 september 1999 och godkänts av republikens president den 22 oktober 1999 samt beträffande vilken noterna om dess godkännande utväxlats den 21 juli 2000, är i kraft internationellt för Finlands del från den 20 augusti 2000 så som därom har överenskommit.

nande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Mexiko om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar (761/2000) träder i kraft den 30 augusti 2000.

3 §

De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 30 augusti 2000.

2 §

Lagen den 22 oktober 1999 om godkän-

Helsingfors den 25 augusti 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikeshandelsminister *Kimmo Sasi*

Nr 763

Statsrådets förordning
om ändring av 4 § fastighetsregisterförordningen

Given i Helsingfors den 24 augusti 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i fastighetsregisterförordningen av den 5 december 1996 (970/1996) 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 873/1999, som följer:

4 §

Ändringar i fastighetsbeteckningen

Fastigheter och andra registerenheter som bildas vid fastighetsförrättningar ges en ny fastighetsbeteckning. Vid annan styckning än styckning som verkställs för att bilda en tomt eller ett samfällt område ges stomfastigheten likväl moderfastighetens beteckning. När ett obrutet område överförs till en fastighet genom styckning, ges den mottagande fastighetens beteckning till den fastighet som bildas av den mottagande fastigheten och det outbrutna område som överförs till den.

När en fastighets andel i ett samfällt område eller en del av denna andel bildas till lägenhet eller överförs till en fastighet, ändras inte den överlåtande och den mottagande fastighetens beteckning.

Andra fastigheter som bildats genom sammanslagning än tomter och samfällda områden

ges den beteckning från en av de sammanslagna fastigheterna som fastighetsregisterföraren finner mest ändamålsenlig. När en fastighet av någon annan art införlivas med en inlösnings- eller en expropriationsenhet, med statens skogsmark eller med ett skyddsområde, ges den fastighet som bildas den mottagande fastighetens beteckning. Ett samfällt område som bildas genom sammanslagning ges en fastighetsbeteckning av fastighetsregisterföraren.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2001.

På förrättningar som avslutats innan denna förordning träder i kraft tillämpas de bestämmelser om fastighetsbeteckning som gällde vid denna förordnings ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 24 augusti 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Äldre regeringssekreterare Elma Solonen

Nr 764

Statsrådets förordning om ändring av förordningen om registrering av fordon

Given i Helsingfors den 24 augusti 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från trafikministeriet, *ändras* i förordningen den 18 december 1995 om registrering av fordon (1598/1995) 2, 3, 34, 36, 36 a och 37 §, 51 § 3 mom. samt 56 och 58 §, av dessa lagrum 2, 34 och 36 § sådana de lyder i förordning 1242/1999, 36 a § sådan den lyder i förordning 1035/1998 och 58 § sådan den lyder i förordning 186/1999, samt *fogas* till 51 § ett nytt 4 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *register* fordonsregistret enligt lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/1989),

b) *avtalsregistrerare* en sådan avtalsregistrerare som avses i 3 § lagen om registrering av fordon (1100/1998),

c) *den som utför registrering* Fordonsförvaltningscentralen och en behörig avtalsregistrerare enligt ett avtal som avses i 6 § i den lag som nämns i b-punkten,

d) *förhandsanmälan* lämnande av uppgifter om ett nytt fordon till Fordonsförvaltningscentralen före den första registreringen,

e) *första registrering* registrering av ett fordon i Finland första gången,

f) *omregistrering* registrering av ett fordon som efter registrering i Finland har avregistrerats,

g) *ändringsregistrering* en av den som utför

registrering utförd registrering av ändringar som har skett i uppgifterna om ett fordon som har införts i registret,

h) *registreringsanmälan* en anmälan om uppgifter som behövs för första registrering eller omregistrering och avregistrering av ett fordon samt om andra förändringar i registeruppgifterna,

i) *registerutdrag* en av den som utför registrering utfärdad handling av vilken framgår att fordonet har registrerats,

j) *intyg om överensstämmelse* en av fordons tillverkare utfärdad handling som visar att ett fordon av kategori M₁ motsvarar en fordonstyp godkänd enligt rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon eller att ett fordon av kategori L motsvarar en fordonstyp godkänd enligt rådets direktiv 92/61/EEG om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon,

k) *förhandsanmälningsintyg* en av Fordons-

förvaltningscentralen given handling av vilken framgår att en förhandsanmälan om fordonet har gjorts,

l) *registreringstecken* en av den som utför registrering given bokstavs- och sifferserie som identifierar fordonet,

m) *registreringsskylt* en skylt som skall fästas på fordonet och anger fordonets registreringstecken och som kan ha nationalitetsbeteckning i vänstra kanten,

n) *registreringsdag* den dag då registreringsanmälan har inlämnats till den som utför registrering,

o) *ibruktagningsdag* den dag då fordonet har registrerats första gången i Finland eller utomlands, om inte någon annan dag av särskilda skäl skall införas i registret som den faktiska ibruktagningsdagen,

p) *innehavare* en annan fysisk eller juridisk person än ägaren, på vilken den huvudsakliga användningen av fordonet har övergått eller till vilken fordonet enligt avtal har överlåtits för längre tid än 30 dagar,

q) *förflyttningsmärke* ett märke som anger registreringstecken och som skall fästas på fordonet.

3 §

Basuppgifter

1. Över fordonet skall i registret införas åtminstone följande basuppgifter:

a) ägarens och innehavarens namn, adress och hemkommun, personbeteckning eller affärs- och samfundssignum, det polisdistrikt till vilket bostaden hör samt språk,

b) uppgift om ägaren och innehavaren är en fysisk eller juridisk person samt av vilken art innehavarens besittningsrätt är,

c) märke och typ,

d) kategori, grupp och beskaffenhet och fordonstypens typkod, om fordonet är av typbesiktad eller typgodkänd typ,

e) datum för ägarbyte,

f) ibruktagningsdagen eller, om den inte är känd, ibruktagningsåret,

g) datum för den första registreringen eller datum för senaste omregistrering,

h) tillverkningsnummer, registreringstecken och uppgifter om huruvida registreringsskylten upptar nationalitetsbeteckning,

i) datum för den registrerings- eller årsbesiktning samt ändrings- och kopplingsbesiktning som senast har förrättats,

j) uppgifter om trafikförsäkring, beskattning och bilinteckning,

k) användningsändamål samt begränsningar och villkor angående användning och registrering,

l) avregistreringsdatum samt vid behov uppgift om returnering av registreringsskyltar och returneringsdatum samt orsaken till avregistreringen,

m) eventuellt körförbud.

2. Som ett fordons hemort anses ägarens eller innehavarens hemkommun eller den kommun där det samfund som äger fordonet eller antecknats som dess innehavare är beläget.

3. Då ett fordon registreras utan att registreringsbesiktning krävs, skall i registret i stället för registreringsbesiktningens datum som datum för den första besiktningen antecknas registreringsdagen.

4. I registret kan dessutom antecknas de anordningar och mått som ligger till grund för bilskattefrihet samt andra uppgifter som Fordonsförvaltningscentralen anser nödvändiga.

5. I registret antecknas de uppgifter som skall lämnas i förhandsanmälan.

34 §

Fastsättning och användning av registreringsskyltar

1. Registreringsskyltarna skall fästas fram och bak på en bil, fram eller bak på en traktor och ett motorredskap, på båda sidorna på en snöskoter och bak på övriga fordon på de ställen som reserverats för skyltarna, i tvärgående riktning i förhållande till fordonet, i upprätt ställning eller med en lutning av högst 30° så att nedre kanten är utåt och så att ingen del av fordonet eller någon utrustning ens delvis täcker dem. Registreringsskylten skall vid behov förses med underlag eller inramas så att den inte skadas då fordonet används. Registreringsskylten får inte vikas, delas eller övertäckas och på den får inte fästas klistermärken eller andra märken eller skyltar.

2. Ändarna på de skruvar som fäster registreringsskyltarna skall målas i samma färg som skyltens botten eller täckas med en propp i samma färg som botten.

3. För ett fordon får inte användas och på det inte fästas andra registreringsskyltar än de som hör till fordonet och inte heller andra sådana skyltar eller bokstavs- eller sifferkombinationer som på ett vilseledande sätt på-

minner om en registreringsskylt, ett registreringstecken, ett förflyttningsmärke eller någon annan stats nationalitetsbeteckning.

4. Registreringsskyltarna skall hållas i ett sådant skick att registreringstecknet kan läsas utan svårighet i trafiken.

5. Registreringsskyltar på en bil som används för tillståndspliktig godstrafik skall fästas vid en skild gul ram med upphöjd kant vars bredd är 20 mm och som omger skyltarna.

36 §

Registreringstecknens innehåll och registreringsskyltarnas färg

1. Registreringstecknen för fordon och färgerna på registreringsskyltarna är följande:

a) registreringsskyltarna för bilar, motorcyklar, mopeder, fordon i kategori L₅, lätta fyrhjulingar och släpvagnar upptar ett registreringstecken bestående av två eller tre bokstäver och ett högst tresiffrigt tal i svart på vit reflekterande botten samt registreringsskyltarna för bilar, motorcyklar och släpvagnar även nationalitetsbeteckning, om inte något annat föreskrivs nedan,

b) museifordon kan ges registreringsskyltar som upptar ett i a-punkten avsett registreringstecken i vitt på svart botten utan nationalitetsbeteckning,

c) registreringsskyltarna på tjänstebilar för främmande maktens beskickningar och på bilar som tillhör medlemmar av beskickningarnas diplomatiska personal samt på bilar som tillhör någon som enligt vad utrikesministeriet bestämt jämställs med dem upptar bokstäverna CD och högst fyra av utrikesministeriet bestämda siffror i vitt på blå reflekterande botten. Registreringsskyltarna på andra tull- och skattefria bilar som tillhör en beskickning eller en medlem av dess personal upptar bokstaven C och högst fem av utrikesministeriet bestämda siffror i vitt på blå reflekterande botten,

d) på republikens presidents bil får i stället för registreringsskyltar finnas Finlands vapen,

e) registreringsskyltar för snöskotrar, traktorer och motorredskap upptar ett registreringstecken bestående av ett högst tresiffrigt tal och högst tre bokstäver i svart på gul reflekterande botten.

f) för ett fordon kan på ansökan ges registreringsskyltar som upptar ett i a-punkten avsett registreringstecken i vitt på svart botten

utan nationalitetsbeteckning, om fordonet tidigare har haft sådana skyltar.

2. Registreringsskylten för ett exportregistrerat fordon upptar nationalitetsbeteckning, ett registreringstecken bestående av en bokstav och ett högst fyrsiffrigt tal i svart på vit reflekterande botten samt i högra kanten i vitt på röd reflekterande botten det årtal och den månad då registreringen upphör.

3. En tullskylt upptar en bokstav, ett ordningsnummer och bokstäverna FIN i röd färg på vit reflekterande botten.

4. En provnummerskylt upptar ordet KOE, en bokstav och ett högst tresiffrigt tal i svart på gul reflekterande botten.

5. Siffror i registreringsskyltar avskiljs från bokstäver i registreringsskylter med ett streck.

36 a §

Fastställande av registreringstecken

1. För ett fordon ges ett registreringstecken som fastställs slumpmässigt, om inte något annat föreskrivs i 36 §. Fordonsförvaltningscentralen kan likväl på ansökan för ett fordon ge ett visst registreringstecken (*specialtecken*). Registreringsskyltar som upptar ett specialtecken överläts av den som utför registrering.

2. På ansökan som tillställts den som utför registrering kan för ett fordon ges ett registreringstecken som fordonet har haft tidigare. Ett registreringstecken av detta slag betraktas inte som ett specialtecken.

37 §

Nationalitetsbeteckning

1. Registreringsskyltar enligt 36 § 1 mom. a-punkten för bilar, motorcyklar och släpvagnar samt exportregistrerade fordon upptar en nationalitetsbeteckning enligt definitionen i bilagan till rådets förordning (EG) nr 2411/98 om erkännande vad gäller trafik inom gemenskapen av nationalitetsmärke för den medlemsstat i vilken motorfordon och släpvagnar till motorfordon är registrerade så att den i artikel 2 första stycket i förordningen avsedda beteckningen för den medlemsstat där fordonet är registrerat är FIN.

2. På ansökan ges för bilar, motorcyklar och släpvagnar registreringsskyltar som saknar den nationalitetsbeteckning som avses i 1 mom. På ansökan kan sådana skyltar bytas till skyltar som avses i 1 mom.

3. Om en sådan nationalitetsbeteckning som förutsätts i den internationella vägtrafikkonventionen används på ett fordon skall den uppta bokstäverna FIN i svart på vit ovalformad botten. Ovalens vågräta diameter skall vara minst 175 mm och lodräta diameter minst 115 mm. Bokstävernas höjd skall vara 80 mm och streckbredden 10 mm. Till nationalitetsbeteckningen får inte fogas en flagga eller något annat märke.

51 §

Fordon som har registrerats i länder som anslutit sig till Genève- och Wienkonventionerna

3. Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. får en person som är fast bosatt i Finland här framföra ett i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet registrerat fordon av kategori N₂ eller N₃ jämte till fordonet kopplad släpvagn i syften som anknyter till godstransport under högst sju dagar. Framförandet får efter ankomsten till Finland omfatta endast framförande av fordonet till destinationsorten och det därpå följande framförandet av fordonet ut ur Finland. Fordonets förare skall genom anteckningar i fraktsedeln eller i något annat transportdokument kunna påvisa att det är fråga om sådant framförande som avses i detta moment.

4. Förutsättningarna för att ett fordon som avses i 1—3 mom. skall få användas är att

a) fordonet är försedd med registreringsskyltar och nationalitetsbeteckning,

b) fordonets eller fordonskombinationens huvudmått och massa inte överskrider de värden som är tillåtna i Finland,

c) för fordonet har tecknats en trafikförsäkring som gäller i Finland,

d) fordonets förare har med sig ett registerutdrag givet i registreringslandet och ett intyg över sin rätt att inneha fordonet, om det inte är registrerat i en medföljande persons namn, och

e) om en släpvagn har tagits i bruk i en stat där släpvnar inte registreras, släpvagnen i stället för registreringsskylt har en nummerbeteckning given av ägaren eller en myndighet eller dragbilens registreringsskylt fästs bak på släpvagnen. I stället för registerutdrag skall dragbilens förare ha ett intyg från ägaren eller en myndighet över de massor som tilläts för

släpvagnen och ett intyg över en besiktning eller en motsvarande teknisk inspektion som har förrättats högst ett år tidigare.

56 §

Registrering av ett fordon som för eget bruk har införts i Finland i samband med inflyttning

1. Ett utomlands registrerat fordon som har förts in i Finland för eget bruk i samband med inflyttning skall av ägaren eller importören anmälas för registrering i Finland inom 30 dagar

a) efter importen om fordonets ägare vid ankomsten till Finland har för avsikt att bosätta sig varaktigt här, eller

b) efter att fordonets ägare efter ankomsten till Finland anses ha bosatt sig varaktigt här.

2. Om fordonet används i Finland i trafik före registreringen, skall det i tillämpliga delar uppfylla villkoren enligt 51 § 4 mom. eller 52 § 2 mom.

58 §

Registreringsbevis

Fordonsförvaltningscentralen kan på villkor som den bestämmer berättiga en i Finland registrerad organisation inom bilbranschen eller en avtalsregistrerare att utfärda registreringsbevis enligt ett internationellt vägtrafikavtal. Ett sådant registreringsbevis får utfärdas endast för ett i Finland registrerat fordon som till sin konstruktion och utrustning motsvarar bestämmelserna i avtalet och som är försedd med nationalitetsbeteckning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2001. Förordningens 51 § 3 och 4 mom. samt 56 § träder dock i kraft den 15 september 2000.

2. Registreringsskyltar som den som utför registrering har gett innan förordningen träder i kraft får fortfarande användas, om inte rätten att använda dem har begränsats till en särskilt föreskriven tidsperiod. Om registreringsskyltar innan denna förordning träder i kraft har överlämnats i enlighet med 33 § till som gör förhandsanmälan kan skyltarna i fråga om fordon som registreras för första gången tas i bruk ännu efter det att förordningen har trätt i kraft.

3. I stället för registreringsskyltar som givits

1984

Nr 764

för bilar, motorcyklar och släpvagnar innan denna förordning träder i kraft kan på ansökan ges registreringsskyltar som avses i 37 § 1 mom.

4. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 24 augusti 2000

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Överingenjör Kari Saari

Nr 765

Statsrådets förordning
om ändring av 15 § statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner

Given i Helsingfors den 24 augusti 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 21 december 1994 om säkerhetsföreskrifter för maskiner (1314/1994) 15 § 4 mom. som följer:

15 §
Tillsynsmyndigheterna

tillämpas på maskin, övervakas iakttagandet av detta beslut av den elsäkerhetsmyndighet som avses i elsäkerhetslagen.

Då elsäkerhetslagen (410/1996) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2000.

Helsingfors den 24 augusti 2000

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Konsultativ tjänsteman Pertti Siiki

Nr 766

Statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja och lätt brännolja

Given i Helsingfors den 24 augusti 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 15 och 17 § miljöskyddslagen av den 4 februari (86/2000):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på användningen av tung brännolja och lätt brännolja i Finland.

Denna förordning tillämpas inte på

- 1) bränsle som skall förädlas för eget bruk inom raffineringsindustrin,
- 2) bränsle som skall förädlas före slutlig förbränning,
- 3) bränsle som används i flygtrafiken,
- 4) dieselbränsle som används i motorfordon och som avses i statsrådets beslut om kvalitetskraven på motorbensin och dieselolja (786/1999), eller
- 5) tung brännolja som används i sjötrafiken.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *lätt brännolja* sådana i första hand för uppvärmning användas i lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994) avsedda och till position 2710 i tulltariffen hörande gasoljor och andra oljeprodukter som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin mellandestillat och som ger minst 85 volymprocent destillat, inklusive förluster, vid 350 celsiusgrader enligt den metod som fastställts av

American Society for Testing and Materials i 1976 års upplaga av standarddefinitioner och specifikationer för petroleumprodukter och smörjmedel (*ASTM D 86-metoden*),

- 2) *tung brännolja* sådana andra i lagen om accis på flytande bränslen avsedda och till position 2710 i tulltariffen hörande av råolja tillverkade oljor och oljeprodukter avsedda för uppvärmning som inte avses i 1 punkten, och som vid destillering enligt metoden ASTM D 86 ger mindre än 65 volymprocent destillat, inklusive förluster, när temperaturen höjs till 250 celsiusgrader eller för vilka genom denna metod volymprocent inte kan bestämmas vid 250 celsiusgrader,

- 3) *lätt brännolja för marint bruk* sådana bränslen som är avsedda att användas i havsgående fartyg och motsvarar definitionen i punkt 1 eller vars viskositet eller densitet faller inom ramen för definitionen på marina destillats viskositet och densitet enligt tabell 1 i ISO 8217 (1996),

- 4) *förbränningsanläggningen* anläggning i vilken bränsle oxideras för att den frigjorda värmen skall kunna utnyttjas.

3 §

Svavelhalten i tung brännolja

Svavelhalten i tung brännolja som används i Finland får vara högst 1,00 viktprocent.

Bestämmelsen i 1 mom. tillämpas dock inte på tung brännolja som används i

1) förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt som överstiger 50 megawatt och på vilka statsrådets beslut om begränsning av svaveldioxidutsläppen tillämpas,

2) förbränningsanläggningar vars svaveldioxidutsläpp är högst 500 mg/megajoule eller 1 700 mg/Nm³ med ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent,

3) oljeraffinaderier, om de genomsnittliga svaveldioxidutsläppen per månad i raffinaderiets alla anläggningar, med undantag för bränningsanläggningar vilkas bränsleeffekt är över 50 megawatt och för vilka tillståndet har beviljats efter den 1 juli 1987, oberoende av bränsletyp eller bränslekombination är högst 1 700 mg/Nm³.

4 §

Svavelhalten i lätt brännolja

Svavelhalten i lätt brännolja och lätt brännolja för marint bruk som används i Finland får vara högst 0,20 viktprocent och från och med den 1 januari 2004 högst 0,10 viktprocent.

Bestämmelsen i 1 mom. tillämpas inte på sjötrafik mellan Finland och en stat utanför Europeiska gemenskapen.

5 §

Miljöministeriets behörighet att bevilja undantag

Miljöministeriet kan med stöd av 17 § miljöskyddslagen (86/2000) på ansökan bevilja undantag från det som i 3 och 4 § ovan bestäms om bränslets svavelhalt, om ett undantag är nödvändigt

1) för utveckling, testning och provning av anläggningar, apparatur och maskiner, och det inte orsakar betydande förorening av luften,

2) på grund av en exceptionell och plötslig förändring i leveransen av råolja eller oljeprodukter, och det inte heller är möjligt för raffinaderierna att uppfylla kraven.

Ett undantag kan beviljas med stöd av 1 mom. 2 punkten för högst 6 månader, om Europeiska gemenskapernas kommission har tillåtit undantag med stöd av rådets direktiv 1999/32/EG om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG.

6 §

Bestämningsmetoder

Som referensmetod vid fastställandet av den högsta tillåtna svavelhalten i de bränslen som avses i denna förordning skall för tung brännolja och lätt brännolja för marint bruk ISO-metod 8754 (1992) och PrEN ISO 14596 och för lätt brännolja PrEN 24260 (1987), ISO 8754 (1992) och PrEN ISO 14596 tillämpas. Om resultaten av dessa metoder skiljer sig från varandra skall PrEN ISO 14596 tillämpas.

Den statistiska tolkningen av fastställandet av svavelhalten för lätt brännolja skall utföras enligt ISO-standard 4259 (1992).

7 §

Tillsyn

Tillverkare och importörer av tung brännolja och lätt brännolja skall årligen göra upp en redogörelse över mängder av de i denna förordning avsedda flytande bränslen som släppts ut på marknaden i Finland under föregående år och deras svavelhalt. Redogörelsen skall tillställas miljöministeriet senast den 1 april. Den första redogörelsen skall göras för år 2001.

Den som idkar verksamhet som kräver miljötillstånd skall till den regionala miljöcentralen anmäla den årliga mängden använd tung brännolja och dess kvalitet uttryckt genom svavelhalten. Uppgifterna skall lämnas senast den 1 april, om inte på annat sätt bestäms i miljötillståndet för verksamheten.

Tullverket övervakar iakttagandet av denna förordning genom att ta en representativ mängd prover i de lager och distributionsstationer där dessa bränslen uppbevaras, genom att analysera dessa prover och genom att rapportera om resultaten till miljöministeriet.

8 §

Miljöministeriets anvisningar

Miljöministeriet kan utfärda allmänna anvisningar om verkställigheten av och tillsynen över denna förordning.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2000.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 13 februari 1992 om

begränsning av användningen av högsvavlig tung brännolja (174/1992), statsrådets beslut av den 21 maj 1992 om svavelhalten i tung brännolja (453/1992) samt statsrådets beslut av den 13 februari 1997 om svavelhalten i dieselolja och lätt brännolja (142/1997) de två sistnämnda besluten jämte ändringar.

Helsingfors den 24 augusti 2000

Miljöminister *Satu Hassi*

Överinspektör *Anneli Karjalainen*

Nr 767

Justitieministeriets förordning**om fastställande av ett formulär för blankett för anmälan om kandidaters valfinansiering**

Given i Helsingfors den 23 augusti 2000

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom. lagen den 12 maj 2000 om anmälan av kandidaters valfinansiering (414/2000):

1 §
En blankett enligt denna förordning kan användas för anmälan av kandidaters valfinansiering vid riksdagsval, presidentval, kommunalval och Europaparlamentsval.

Det fastställda formuläret bifogas denna förordning.

Helsingfors den 23 augusti 2000

2 §
Denna förordning träder i kraft den 15 september 2000.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Jarmo Törneblom

Bilaga

ANMÄLAN OM EN KANDIDATS VALFINANSIERING

Riksdagsval _____ År _____ Presidentval _____ År _____
 Europa-
parlamentsval _____ Kommunalval _____

Kandidatens fullständiga namn	
Parti / valmansförening	
De totala kostnaderna för valkampanjen	mk
Specifikation av finansieringen av valkampanjen (bruttobelopp). Använd tillägsbladet vid behov.	
Egna medel	mk
varav lån (denna specificering är frivillig)	
Utomstående stöd	
Stöd från privatpersoner	
Stöd från företag	
Stöd från partiorganisationer	
Stöd från intresseorganisationer, stiftelser, föreningar och motsvarande	
Datum och anmälarens underskrift	

Anmälan skall vid kommunalval tillställas den kommunala centralvalnämnden och vid andra val justitieministeriet senast två månader efter att valresultatet fastställts.

Till anmälan fogas varken kvitton eller kopior av sådana.

Nr 767

Lag (414/2000) om anmälan av
kandidatens valfinansiering

— — —

3 § Uppgifter som skall anmälas

I anmälan skall ingå åtminstone följande uppgifter:

- 1) ett omnämmande av vilket val som är i fråga,
- 2) kandidatens fullständiga namn och vilket parti som ställt upp denne eller ett omnämmande av att kandidaten är kandidat för en valmansförening,
- 3) de totala utgifterna för kandidatens valkampanj, samt
- 4) finansieringen av kandidatens valkampanj specificerad dels enligt kandidatens egna medel och dels enligt det utomstående understöd som kandidaten, kandidatens stödgrupp och någon annan sammanslutning som grundats för att stöda kandidaten har mottagit enligt en indelning i privatpersoner, företag, partiorganisationer och andra motsvarande viktiga donatorer.

Värdet av varje enskilt stöd och namnet på donatorn skall nämnas särskilt, om värdet uppgår till minst 20 000 mark vid presidentval och Europaparlamentsval och till minst 10 000 mark vid riksdagsval och kommunalval. Med understöd avses pengar, varor, tjänster och andra motsvarande prestationer som erhållits vederlagsfritt, dock inte sedvanligt frivilligt arbete och sedvanliga gratis-tjänster. Namnet på en privatperson får inte uppges utan dennes uttryckliga samtycke om värdet av det understöd privatpersonen donerat är mindre än nämnda belopp.

Vid presidentval skall anmälan egenhändigt under-tecknas av den som har rätt att teckna partiets namn eller av valmansföreningens valombud eller dennes ersättare och vid andra val egenhändigt av kandidaten.

— — —

Regeringens proposition RP 8/2000
rd

— — —

En kandidats anmälan kan således (enligt 3 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 2 mom) när det gäller riksdagsval innehålla exempelvis följande uppgifter:

- 1) totala kostnader för valkampanjen: 120 000 mk;
- 2) finansieringen av valkampanjen specificerad:
 - a egna medel 35 000 mk,
 - b stöd från det egna partiets kretsorganisation 5 000 mk;
 - c stöd från företag: Ab A.A., Kb B.B. och Ab C.C., 10 000 mk var;
 - d stöd: verkställande direktören N.N., Helsingfors 22 000 mk;
 - e stöd från fyra privatpersoner, 5 000 mk var; och
 - f valinsamlingens resultat 8 000 mk.

— — —